

Вредности обнародоване у документу под називом „Студентски едикт“, који је објављен дана 01.03.2025. године на величанственом скупу студената и грађана у Нишу, заиста представљају основне вредности на којима уређено друштво треба да почива и делује. Опште је позната чињеница и да су у српском друштву у претходних готово 13 година безгранично и беспризорно, али, да будемо поштени, и пре тога, додуше, у мање суровом облику, те вредности системски и систематски урушаване, смишљено дубоко потискиване на само дно хијерархије вредности, да би данас оне обитавале у јавној сфери само у малим и готово неповезивим фрагментима. У том смислу, њихово поновно афирмисање у адекватној садржини и са пуним дејством у јавном сфери је нужно и инсистирање на томе у овом студентском документу је, стога, потпуно оправдано и за сваку похвалу.

Међутим, да бисмо знали како да се за те вредности изборимо и како да их вратимо управо тамо где оне припадају, морамо да означимо праве узроке због којих су оне у „нашим данима“ ту где, нажалост, јесу и што је много важније, да те узроке јасно (про)кажемо у јавној сфери, те да им се, одлучно и ефикасно, одупремо и коначно их отклонимо. Дужност је да укажемо на то који су то чиниоци моћи, чији је интересни налог пресудно утицао на разарање свих установа нашег друштва и унижавање његових

основних вредности.

Сматрам да основни узрок оваквог стања у српском друштву представља доминантан западни утицај у Србији и из тога изведен колонијални статус српске државе у односу на западне центре моћи, те аутоколонијална свест код тренутних вршилаца власти у Србији, али и код већине јавно видљивих учесника политичког, друштвеног и академског живота

Сматрам да основни узрок оваквог стања у српском друштву представља доминантан западни утицај у Србији и из тога изведен колонијални статус српске државе у односу на западне центре моћи, те аутоколонијална свест код тренутних вршилаца власти у Србији, али и код већине јавно видљивих учесника политичког, друштвеног и академског живота. Доминантни чиниоци и тренутне власти и такозваних елита свих врста у Србији представљају ништа друго до извршиоце колонијалних налога западних сила. Из којих разлога они то чине, да ли због уцене, материјалне користи и статуса или из некаквих уверења, није од пресудног значаја. Битне су једино последице таквог поступања, а оне се огледају управо у поништавању српских националних интереса и разарању демократије, правне државе и владавине права. То се ради у циљу одржавања и јачања колонијалне доминације западних чинилаца на овом простору. Јасно је да иза остварења тог циља стоје много крупнији геополитички разлози ограничења и искључења утицаја Русије на овом простору.

Наиме, интереси западних чинилаца светске моћи на овом простору састоје се у томе да српски национални простор, који су претходно потпуно распарчали током ратова за југословенско наслеђе у последњој деценији 20. века, по сваку цену одржавају у стању територијалног, институционалног, правног и политичког провизоријума, те да тако спрече било какву могућност за настанак политичког покрета српског народа који би покренуо и успешно водио мирну, демократску и целисходну борбу за стварање јединствене и снажне српске државе на целом том простору. Дисолуција СФРЈ извршена је у потпуности према западним плановима и налозима, са решењима која су, у историјском и политичком смислу, била крајње непоштена према српском народу. Наравно да је свему томе знатно допринела национална неодговорност и недоследност, те политичка незрелост тадашњег српског руководства, које је, ипак, у преломним тренуцима тог времена, националном интересу увек претпостављало сопствени интерес за очувањем власти и положаја. Међутим, доминантно разорно дејство по српски положај и интересе извршио је запад.

